

постъ, и туриха Навутея на чело на людие-
тъ. (13) И влезоха двама лоши челоуѣци та
сѣдяха сръщу него; и свидѣтелствуваху
лошитѣ челоуѣци противъ него, противъ На-
вутея, прѣдъ людиемъ и рекоху: Навутей
похули Бога и царя. Тогазъ го изведоха
вънъ отъ градъ та го убиху съ каменне; и
умръ. (14) И пратиха на Иезавель и казаха:
Навутей е убитъ съ каменне, и умръ.

(15) И като чу Иезавель че Навутей бѣ
убитъ съ каменне и умръ, рече Иезавель
Ахааву: Стани, наслѣди дозиего на Навутея
Израелецътъ, което не рачеше да ти даде
съ сребро; защото Навутей не е живъ, но
умръ. (16) И като чу Ахаавъ че Навутей
умръ, станъ Ахаавъ да слѣзе въ дозиего на
Навутея Израелецътъ за да го наслѣди.

(17) И ѡбиде слово Господне къмъ Илия
Тесвицеу и рече: (18) Стани, слѣзъ да
посръщишъ Ахаава Израилевътъ царъ, кой-
то живее въ Самария; ето, той е въ ло-
жието на Навутея дѣто слѣзе да го наслѣди.

(19) И ще му говоришь и речешъ: Така го-
вори Господъ: Уби ли ти, а още наслѣдва
ли ти? И ще му говоришь и речешъ: Така
говори Господъ: "На мѣстото дѣто псета-
та лизаха кръвта на Навутея, ще лизахъ псе-
тата кръвта ти, ей, твоята. (20) И рече
Ахаавъ Илию: "Намири ли мя ти, враже
мой? И отговори: Намирихъ тя; защото
"продаде ти себе си за да правишь зло
прѣдъ Господа. (21) Ето, говори Господъ,
"аазъ ще докарамъ зло върхъ тебе, и ще по-
метжъ всѣдъ тебе, и ще истребжъ на Ахаава
"всичко до кракъ, и "затворенить и оста-
венить въ Израиль; (22) и ще направжъ до-
мътъ ти както домътъ ѡна Иеровоама Наво-
товътъ синъ, и както домътъ ѡна Вааса А-
хининътъ синъ, заради прогнѣвнието съ ко-
ето ми ти прогнѣви, и направжъ ти Израиль
да сгърбши. (23) И Раа Иезавель още гово-
ри Господъ и каза: Псетата ще изядатъ Ие-
завель при прѣдсѣдѣніемъ на Израель.

(24) Който Ахаавовъ умре въ градътъ, псе-
тата

тата ще го изядатъ; и който умре въ поле-
то, птвицитѣ небесни ще го изядатъ.

(25) "Никой наистина не биде подобенъ
Ахааву, който продаде себе си за да прави
което е лошо прѣдъ Господа. Укакто го по-
буждаше Иезавель жена му. (26) И направжъ
много мѣраости като слѣдваше людиемъ, ѡво
всичко както правяха Амореицитѣ които
Господъ изгони отъ лицето на Израилевитѣ
синове.

(27) И като чу Ахаавъ тѣзи думи, раздра-
дехитѣ си; и "тури врътище на снагата
си, и пости, и лѣзеше обвить въ врътище,
и ходише внимателно. (28) И биде слово
Господне къмъ Илия Тесвицеу и рече:
(29) Видѣ ли какъ се смири Ахаавъ прѣдъ
мене? Пожеже се смири прѣдъ мене, не щѣ
да докарамъ злото въ днитѣ му: "въ днитѣ
на сына му ще докарамъ злото на домътъ му.

ГЛАВА 22.

И миняха се три години безъ бой между

Сирия и Израиль. (2) А въ третата година
"слѣзе Иосафатъ Юдинъ царъ при Израиле-
вътъ царъ. (3) И рече Израилевъ царъ на
рабитѣ си: Знаете ли че ѡрамотъ-галаадъ е
нашъ, а ний "необрѣжмъ да го вземетъ отъ
рѣката на Сирийскитѣ царъ? (4) И рече на
Иосафата: Дохождаш ли съ мене на бой въ
Рамотъ-галаадъ? И рече Иосафатъ на Израиле-
вътъ царъ: "Азъ съмъ както ти, людиемъ
ми както людиемъ ти, кониемъ ми както ко-
ниетѣ ти.

(5) И рече Иосафатъ на Израилевътъ царъ:
Допитайте се, моля, отъ словото Господне
днесъ. (6) "И събра Израилевъ царъ проро-
ци, почти четиристотинъ маже, та имъ
рече: Да идъ ли противъ Рамотъ-галаадъ на
бой, или да не идъ? А тѣ рекоху: Възлѣзъ,
и Господъ "ще го прѣдаде въ рѣката на
царя.

(7) И рече ѡ Иосафатъ: "Нѣма ли тукъ още
единъ пророкъ Господенъ да попитами чръвъ

Виж: 4 Цар. 9; 26.

Псал. 9; 12.

Гл. 13; 32.

2 Лѣт. 22; 9.

Гл. 22; 38.

Гл. 18; 17.

4 Цар. 17; 17.

Рим. 7; 14.

Гл. 14; 10.

4 Цар. 9; 8.

1 Цар. 25; 22.

Гл. 14; 10.

Гл. 15; 29.

Гл. 16; 3; 11.

4 Цар. 9; 36.

Гл. 14; 11.

Гл. 16; 30; и др.

Гл. 16; 31.

Бит. 15; 16.

4 Цар. 21; 11.

Бит. 37; 34.

4 Цар. 9; 25.

Гл. 16; 4.

2 Лѣт. 18; 2; и др.

Втор. 4; 43.

Евр. мѣлкимъ.

4 Цар. 3; 7.

Гл. 18; 19.

4 Цар. 3; 11.